

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia środa, 23 grudnia 2020 r.

Poz. 5633

Uchwała Nr 290/g287/P/20

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku

z dnia 14 grudnia 2020 r.

Działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 i art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r. poz. 2137), art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r. poz. 713 z późn. zm.), art. 6k ust. 3 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r. poz. 1439)- Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku po rozpoznaniu uchwały Nr XII/151/2020 Rady Gminy Tuchomie z dnia 12 listopada 2020 r. w sprawie ustalenia ryczałtowej stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi na terenie gminy Tuchomie, dla nieruchomości, na których znajdują się domki letniskowe lub innych nieruchomości wykorzystywanych na cele rekreacyjno - wypoczynkowe

orzeka nieważność § 2 badanej uchwały.

Uzasadnienie

W dniu 24 listopada 2020 r. wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku uchwała Nr XII/151/2020 Rady Gminy Tuchomie z dnia 12 listopada 2020 r. w sprawie ustalenia ryczałtowej stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi na terenie gminy Tuchomie, dla nieruchomości, na których znajdują się domki letniskowe lub innych nieruchomości wykorzystywanych na cele rekreacyjno - wypoczynkowe, zaś w dniu 14 grudnia 2020 r. była przedmiotem badania przez Kolegium tut. Izby.

Analiza treści powyższej uchwały wskazuje, że jest ona obarczona wadą o charakterze istotnego naruszenia prawa.

Kolegium Izby ustaliło, że w § 1 uchwały Rada Gminy określiła stawkę opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w wysokości 181 zł za rok od nieruchomości, na której znajduje się domek letniskowy, lub innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, na terenie gminy Tuchomie. Natomiast w § 2 badanej uchwały Rada Gminy postanowiła, że: *"Ustala się wyższą stawkę opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, które nie są zbierane i odbierane w sposób selektywny od nieruchomości, na której znajduje się domek letniskowy, lub innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, w wysokości trzykrotności ryczałtowej stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, określonej w § 1"*.

Kolegium tut. Izby stwierdza, że w aktualnym stanie prawnym brak jest podstaw do ustalenia stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi zbieranymi i odbieranymi w sposób nieselektywny.

W ocenie Kolegium tutejszej Izby postanowienia treści § 2 badanej uchwały pozostają w sprzeczności z art. 3 ust. 2 pkt 5 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Zgodnie z tym przepisem gminy zapewniają selektywne zbieranie odpadów komunalnych obejmujące co najmniej: papier, metal, tworzywa sztuczne, szkło, odpady opakowaniowe wielomateriałowe oraz bioodpady. Ponadto obowiązek segregacji odpadów wynika również z art. 5 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy, który stanowi, że właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku poprzez zbieranie w sposób selektywny powstałych na terenie

nieruchomości odpadów komunalnych zgodnie z wymaganiami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie oraz sposobem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 4a ust. 1 ww. ustawy.

Przywołane wyżej przepisy nie upoważniają zatem organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego do stanowienia o możliwości nieselektywnego gospodarowania odpadami komunalnymi i tym samym do ustalenia stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w przypadku, gdy odpady komunalne nie są zbierane i odbierane w sposób selektywny. Ustawodawca wprowadził bowiem, jako zasadę, zbieranie i odbieranie odpadów w sposób selektywny.

Dodatkowo Kolegium tut. Izby zwraca uwagę, że niewypełnienie przez właścicieli nieruchomości obowiązku zbierania odpadów komunalnych w sposób selektywny zostało obarczone sankcją finansową określoną w normie art. 6k ust. 3 ww. ustawy, która stanowi, że rada gminy określi stawki opłaty podwyższonej za gospodarowanie odpadami komunalnymi, jeżeli właściciel nieruchomości nie wypełnia obowiązku zbierania odpadów komunalnych w sposób selektywny, w wysokości nie niższej niż dwukrotna wysokość i nie wyższej niż czterokrotna wysokość stawki ustalonej przez radę gminy odpowiednio na podstawie ust. 1 albo w art. 6j ust. 3b ustawy.

Z istoty ww. regulacji wynika więc, że ustawodawca nie wprowadził regulacji prawnej umożliwiającej prowadzenie przez jednostki samorządu terytorialnego gospodarki odpadami komunalnymi w sposób nieselektywny i tym samym właściciele nieruchomości mają obowiązek utrzymania czystości i porządku poprzez zbieranie w sposób selektywny powstałych na terenie nieruchomości odpadów komunalnych.

W ocenie Kolegium ustalenie przez Radę Gminy Tuchomie stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w przypadku, gdy odpady komunalne nie są zbierane i odbierane w sposób selektywny, zamiast stawki opłaty podwyższonej za gospodarowanie odpadami komunalnymi, jeżeli właściciel nieruchomości nie wypełnia obowiązku zbierania odpadów komunalnych w sposób selektywny - jako sankcji finansowej - stanowi istotne naruszenie przepisów ww. ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Z uwagi na powyższe Kolegium tut. Izby postanowiło orzec nieważność § 2 badanej uchwały.

Niezależnie od powyższego, w ocenie tut. Kolegium, z art. 6k ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wynika obowiązek konkretnego ustalenia kwoty stawki opłaty podwyższonej za gospodarowanie odpadami komunalnymi wyrażonej w złotych, jeżeli właściciel nieruchomości nie wypełnia obowiązku zbierania odpadów komunalnych w sposób selektywny. Tymczasem w § 2 badanej uchwały Rada Gminy Tuchomie poprzestała na określeniu, że stawka opłaty stanowi trzykrotność stawki określonej w § 1 uchwały, co nie stanowi wypełnienia obowiązku rady gminy w zakresie określenia stawki opłaty podwyższonej wynikającej z przywołanego przepisu ustawy.

Kolegium Izby podziela tym samym pogląd prezentowany w orzecznictwie sądownoadministracyjnym, zgodnie z którym: *Stanowienie prawa miejscowego bez upoważnienia ustawowego lub z przekroczeniem granic tego upoważnienia jest istotnym naruszeniem prawa w rozumieniu art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Należy przy tym podkreślić, że w przywołanym przepisie ustawodawca nie posługuje się kryterium "rażącego" naruszenia prawa lecz "istotnego" naruszenia prawa [wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 lutego 2016 r. (sygn. akt II FSK 3302/15)].*

Mając powyższe na uwadze Kolegium tut. Izby postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, wnoszona za pośrednictwem tutejszej Izby.

Postępowanie sądowe jest wolne od opłat sądowych.

Przewodnicząca Kolegium

Luiza Budner - Iwanicka

Prezes

Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku